

[Abel.]

mark noget. Danmark har sin repræsentation dér og har haft sin medindflydelse.

Men vi mener, som den radikale ordfører var inde på det, at vi skal begrænse os til disse minimumskrav netop for at leve op til vores princip herhjemme, og CD støtter også fortsat, at arbejdsmarkedets parter selv frit kan forhandle. Arbejdsmarkedets parter bør naturligvis også fortsat under udvalgsarbejdet knyttes meget tæt til den endelige udformning af lovforslaget, således som det allerede er sket i forberedelsen indtil nu.

Centrum-demokraterne er helt opmærksomme på de økonomiske konsekvenser, som er anført, med hensyn til forøgelse af personalet inden for arbejdsformidlingen. Jeg vil da gerne sige som en kommentar til fru Ritta Ahms bemærkninger om arbejdsformidlingens effektivitet, at vi nok kan være enige i, at der er visse problemer dér, men det spørgsmål hører nok ikke hjemme i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag. Vi bør nok tage spørgsmålet op helt selvstændigt, men som sagt mener centrum-demokraterne, at de økonomiske konsekvenser også er i orden.

Kurt Hansen (VS):

Allerede før den 2. oktober 1972 påpegede VS flere gange, at der ville ske harmonisering på arbejdsformidlingsområdet. Vi så, hvordan der blev fremstillet pjecer, som klart og tydeligt viste, at der skulle lægges op til en harmonisering på dette område. Det var en harmonisering, der også omfattede en form for databank, hvor man kunne sidde nede i Bruxelles, trykke på nogle knapper, se, hvor der gik nogle arbejdsløse, og så kunne man inden for EF-området få rokeret disse arbejdsløse derhen, hvor man fandt det mest hensigtsmæssigt. Det er ikke det, som er indeholdt i det første EF-direktiv på dette område, men det er et springbræt dertil.

Jeg kløede mig en lille smule i nakken i går, må jeg indrømme, da jeg for en gangs skyld så den sene tv-avis, hvori vi fik at vide, at nu kom regeringen med alle tiders lovforslag, som sikrede alle arbejdere på større virksomheder 30 dages opsigelse. Det var jo sådan, det blev serveret for befolkningen, men det er jo ikke det, der er det reelle indhold.

Jeg skal ikke begynde at gå ind på den argumentation, som både hr. Jørgen Jensen og hr. Henning Philipsen har været inde på, men blot

prøve at supplere den en smule. Der er jo faktisk mulighed for også efter gennemførelsen af dette lovforslag at nedlægge over halvdelen af de danske industrivirksomheder på mindre end 2 måneder, og det kommer til at koste arbejdsgiverne nul og niks. Det kommer ikke til at koste dem noget. Det er der faktisk baggrund for at gøre.

Hvis man nu læser i lovteksten § 23 a, så står der noget om, når arbejdsgiveren har »på-tænkt« disse afskedigelser. Jeg synes, at dette lovforslag i stor udstrækning bygger på at »på-tænke« og på at »antage«, så jeg vil da godt spørge arbejdsministeren helt konkret: gælder denne lov også i forbindelse med en afskedigelse, som går på et umiddelbart svigt i ordretilgangen? Altså hvis den gør det, så forstår jeg ikke de, som jeg ser dem i hvert fald, lidt sne-dige formuleringer om at påtænke afskedigelser, om at antage, at der bliver afskedigelser. I stor udstrækning bygger dette lovforslag jo netop på, at der er en effektiv planlægning i virksomhederne fra virksomhedsledernes og fra direktørernes side, men det er jo altså langtfra tilfældet. Det tror jeg da også nok arbejdsministeren er klar over.

Derudover mener jeg, der er andre negative ting i dette lovforslag. Der ligger en reel styrkelse af vores egne arbejdsformidlingskontorer. Vi har hele tiden fra VS' side ført det krav frem, at formidlingen af arbejdskraft må tilbage til fagforeningerne. Det står som et ufravigeligt krav for os, så derfor stiller vi os meget tvivlende over for, om vi i denne situation skulle gå med til at ansætte flere inden for arbejdsformidlingen.

Derudover bygger lovforslaget jo også på en styrkelse af dels landsarbejdsnævnet, dels, og måske især, de lokale arbejdsmarkedsnævn. I 1975 havde vi et lovforslag til behandling om, at de lokale arbejdsmarkedsnævn skulle have større bemyndigelse, end de havde haft hidtil. De skulle være besluttende i stedet for rådgivende. Det gik VS imod, for vi ved godt, hvad det er, disse arbejdsmarkedsnævn sidder og laver. De sidder og forvalter den borgerlige og den socialdemokratiske krisepolitik på virksomhedsejernes præmisser. Det vil VS ikke være med til, og derfor ville vi ikke være med til at styrke disse nævn, og vi vil heller ikke være det i denne forbindelse.

Det står klart i lovforslagets bemærkninger, at det er en videreførelse af de intentioner, der lå i lov nr. 207 af 28. maj 1975 om ændring af